

عنوان مقاله:

اثربخشی طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه و تعارضات زناشویی مردان و زنان مبتلا به نشانه های اختلالات شخصیت تیپ «ب»

محل انتشار:

سومین کنگره بین المللی تحقیقات بین رشته ای در علوم انسانی اسلامی، فقه، حقوق و روانشناسی (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سمیرا علیخانی لرده - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی دانشگاه آزاد اسلامی تنکابن

عبدالحسین فرهنگی - دکتر روانشناسی عمومی، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی تهران شمال

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش تعیین اثربخشی طرحواره درمانی بر طرحواره های ناسازگار اولیه و تعارضات زناشویی مردان و زنان مبتلا به نشانه های اختلالات شخصیت تیپ «ب» بود. روش پژوهش شبه آزمایشی و جامعه آماری تمام مردان و زنان مراجعه کننده به مراکز خانه سلامت در شهر کرج در تابستان 1394 بود؛ به روش نمونه گیری در دسترس 30 نفر انتخاب شدند و پرسشنامه های میلون (1994)، طرحواره یانگ فرم کوتاه (1990) و سازگاری زناشویی اسپانیر (1976) توسط آن ها تکمیل شد و با همتاسازی در دو گروه آزمایش و کنترل قرار گرفتند. بعد از 8 جلسه طرحواره درمانی برای گروه آزمایش داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیری تحلیل شد. نتایج نشان داد طرحواره درمانی بر درمان طرحواره های ناسازگار اولیه مردان و زنان به نشانه های اختلالات شخصیت تیپ «ب» اثربخش است ($P < 0/01$). همچنین نتایج نشان داد طرحواره درمانی بر کاهش تعارضات زناشویی در مؤلفه های همکاری، رضایت جنسی و واکنش پذیری هیجانی اثربخش است ($P < 0/01$). افراد دارای اختلالات شخصیت تیپ «ب» با تأثیرپذیری از طرحواره های ناسازگار خود در روابط بین فردی به ویژه روابط زناشویی دچار مشکل می شوند. از این رو پیشنهاد می شود به عوامل روان شناختی دخیل در این اختلالات در تدوین برنامه های درمانی توجه شود.

کلمات کلیدی:

طرحواره درمانی، طرحواره های ناسازگار اولیه، تعارضات زناشویی، اختلالات شخصیت تیپ «ب»

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1159625>

